Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	3Tos/88/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3125010345
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Roman Hargaš
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2025:3125010345.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Tomáša Brinčíka v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. F. A. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 10. septembra 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. júna 2025, sp. zn. 9Pp/43/2025 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením samosudcu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.06.2025, sp. zn. 9PP/43/2025, bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a § 67 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, zamieta.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože odsúdený na verejnom zasadnutí zahlásil do zápisnice proti nemu sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil nasledovne:

„Vážený súd vo výkone trestu som už viac ako 9 rokov. Do konca trestu mám už iba pár mesiacov. Počas výkonu trestu som mal dosť času, aby som popremýšľal čo zo zvyškom svojho života. Určite to nebude ľahké, ale či mi dáte šancu alebo nie budem žiť tak, aby som sa sem už nikdy nevrátil. Z vekom sa človek mení a čím som starší rozmýšľam nad inými vecami než nad hlúposťami. Myslím si, že som konečne dostal rozum. Viete oženil sa mi syn narodila sa mi vnučka ktorá bude mať už 6 rokov a ja som stále tu. A už len kvôli nim budem žiť a správať sa tak, aby som sa sem už nikdy nevrátil. Po skončení trestu budem bývať so svojou maminou na trvalej adrese Čs. armády 28/4 Handlová ďalej mám sľúbenú prácu, tak že sa okamžite zamestnám. Počas výkonu trestu som si splatil všetky dlžoby a dokázal som si našetriť nejaké peniaze, aby som finančne nebol na nikoho odkázaný. Preto Vás žiadam nie kvôli sebe, ale kvôli mojej rodine, aby ste prehodnotili rozhodnutie Okr. súdu v Trenčíne a podmienečne ma prepustili z výkonu trestu. Za kladné vybavenie vopred ďakujem.“

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. poriadku rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tak mal možnosť vyjadriť sa k predmetu konania, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V rámci preskúmania správnosti samotného výroku napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a
a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona, osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného, rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchateľov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchateľa trestného činu, aby sa do budúcna už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmienečné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke,

preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu, avšak nebola kumulatívne u neho splnená podmienka v podobe odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody. Okresný súd správne poukázal na to, že očakávanie vedenia riadneho života odsúdeným pre prípad jeho podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody musí byť založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného z hľadiska doterajšieho pôsobenia výkonu trestu odňatia slobody so zohľadnením všetkých poznatkov o správaní sa odsúdeného aj pred nástupom výkonu trestu, zohľadnením možností jeho nápravy a zohľadnením jeho osobných pomerov.

Podľa správnych zistení okresného súdu v napadnutom uznesení sa odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody správal v súlade s ústavným poriadkom. Na druhej strane okresný súd tiež správne zistil, že odsúdený bol pred spáchaním trestnej činnosti, pre ktorú teraz vykonáva trest odňatia slobody, opakovane vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti. Opakovane mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a v minulosti bol aj podmienečne prepustený, napriek tomu opätovne páchal trestnú činnosť. Okresný súd tiež správne zistil, že odsúdený nedokázal po vykonaní nepodmienečných trestov viesť riadny život na slobode po dlhšiu dobu (po vykonaní predchádzajúceho nepodmienečného trestu ani dva roky). Odsúdený tak zjavne svojím správaním po vykonaní predchádzajúcich výkonov trestov odňatia slobody preukázal, že predchádzajúce výkony trestu u neho nesplnili svoj výchovný účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. viesť ho k tomu, aby viedol už len riadny život, čo bolo nepochybne brané do úvahy súdmi aj pri ukladaní trestu, ktorý odsúdený v súčasnosti vykonáva. Tieto skutočnosti, napriek správaniu sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom, s poukazom na správny záver okresného súdu o zamietnutí žiadosti odsúdeného, ani podľa názoru krajského súdu nedávajú podklad k tomu, aby bolo možné dospieť k rozumnému a odôvodnenému presvedčeniu, že u odsúdeného odpadlo riziko ďalšej recidívy, ale svedčia iba o tom, že odsúdený sa vie prispôsobiť podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, teda dodržiavať normy správania sa pokiaľ je jeho správanie pod neustálou kontrolou.

V tejto súvislosti krajský súd opakovane považuje za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. mal viesť k vedeniu riadneho života. Zo skutočnosti, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon trestu odňatia slobody) odsúdeného zrejme neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúcte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody. U odsúdeného sa naviac závažnosť trestnej činnosti zvyšovala, aj napriek predchádzajúcim skúsenostiam s výkonom nepodmienečných trestov odňatia slobody, ktoré ho mali viesť k tomu, aby viedol riadny život.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanom prípade správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom svedčí len o tom, že v prípade neustálej kontroly je odsúdený schopný dodržiavať normy správania sa, nie však o tom, že by doterajším výkonom trestu odňatia slobody boli u osobnosti obvineného úplne eliminované zistené sklony k úmyselnému porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom, pre ktoré sklony sa odsúdený opakovane dopustil trestnej činnosti, pre ktorú je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.